

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמְד

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׂכֵנֵת ע"ן חַמְד - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת נֹחַ - בְּנֵי אֲבָרָהָם וְלֹא בְּנֵי נֹחַ

"אֵלֶּה תוֹלְדֹת נֹחַ בְּנֵי נֹחַ אִישׁ צְדִיק... אֵת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ"

(בראשית ו, ט)

לגמרי, "אברהם מגייר אנשים, שרה מגיירת נשים". כל עבודתו של אברהם הייתה לא להסתפק אני לעצמי בעולמי הרוחני, כל אישיותו הייתה את מי וכמה אני יכול לעזור עוד לאחרים ולזכותם. וכן אנו מוצאים אצל אברהם שעמד והתפלל לפני הקב"ה להצלת סדום ועמורה, וכל כך למה? היות שמידת אברהם הייתה להחיות את כל האנושות, ולא לחיות יחידי.

וכך אומר הזוהר הקדוש (פרשת נח): כשאמר ה' למשה חטאו ישראל... הָרַף מְמִנֵי וְאִשְׁמִידֵם... וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי עֲצוּם וְרַב מְמִנֵּי (דברים ט, ט). באותה שעה אמר משה: אם בשביל כבוד שלי יכרתו ישראל מן העולם, מוטב שאמות ולא יאמרו שעזבתי מלבקש על כל העולם בשביל כבוד שלי, **מסר עצמו למיתה** בכמה מקומות בשביל ישראל, שנאמר: **וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתְךָ וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר כְּתִבָּתָה (שמות לב, לב), וְיִאמְרָה ה' סִלְחָתִי כְּדִבְרֶךָ (במדבר יד, כ).**

אבל אצל נח כתוב: **וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים לְנֹחַ קֶץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי (בראשית ו, יג)** אמר לו נח: "ולי מה אתה עושה?" ולא ביקש רחמים על העולם, ירד המבול והכרית בני העולם, לפיכך מי נח כתיב, על שלא ביקש רחמים על העולם. ע"כ.

שואל רבינו האלשיך הקדוש: "מדוע היהודי מתייחס לאברהם אבינו ולא מתייחס לנח, ואילו אומות העולם נקראים בני נח?"

ומיישב: כאשר אנו מתבוננים אנו רואים את הבדל מהותי בין אברהם לנח, אצל נח כתוב **"אֵת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נֹחַ (בראשית ו, ט)**. כל דאגתו של נח היה להלך בדרך ה' עם ה', **אולם לא דאג לא לאנשי דורו ולסביבתו, או לאנושות**, נצטווה לבנות תיבה הוא בונה במשך מאה ועשרים שנה לא מנסה לעמוד בתפילה לבטל את הגזרה, מספיק לו להציל את עצמו ובני ביתו, חוץ מאשר זה לא מעניין אותו כלל מה יעלה בגורלם של האחרים.

וזה שנאמר בישיעה: **"כִּי מִי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֶבֶר מִי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ (ישעיהו טד)**. **מדוע הדגיש הפסוק פעמיים מי נח?** אומרים חז"ל שהמבול נקרא על שמו של נח, ללמדך שכביכול הוא הגורם לזה, בהיות לעמוד ולהתחנן ולהציל את העולם, ונח דאג להציל את עצמו ובני ביתו, על כן מעלה עליו הכתוב כאילו הוא הגורם.

ועל כן אומות העולם מתייחסים לנח, היות שהם ירשו את מידתו של נח, לדאוג אך ורק לעצמם ולא מעניין אותם מה יעלה בגורלו של השני.

אולם אברהם אבינו מידתו הייתה אחרת

העלון מוקדש להצלחת

ישי בן גילה
ניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
חיים בן בכרוי

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתאל בן ג'ינה
אילן בן ג'יליט

זרע מקודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל -
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין
תמר פורטונה בת מיסה
איליה בן גוהר פנינה
נחת מכל יוצאי חלציהם
מזריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחמה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן נדה
כל עם ישראל

25/10/2014		א' חשוון תשע"ה	
פרשת נח			
הפטרה: "השמים כסאי"- ירמיה לד			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
19:10	17:22	18:32	י"ם
19:06	17:39	18:29	ת"א
19:07	17:40	18:30	חמ"פ
19:09	17:42	18:32	ב"ש

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

מהו איסור אכילת תולעים?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

תשובה: !

הרבה אזהרות הזהירה התורה באכילת שרצים המטמאים את הנפש שנאמר "ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם (ויקרא יא, מג)". ובתורה נחלקו השרצים לשלושה סוגים:

שרץ המים הם התולעים הגדלים במים כגון, הנמצאים בדגים, חייב ארבע מלקויות. **מקורות:** ויקרא (יא, י).

שרץ הארץ הם השרצים השורצים על הארץ כגון, התולעים והחרקים שעל הפירות, האוכלם חייב חמש מלקויות. **מקורות:** ויקרא (יא, מא-מד).

שרץ העוף הם שרצים המעופפים כגון, זבוב יתוש ודבורה. **מקורות:** דברים (יד, יט). האוכלם חייב שש מלקויות, והם מטמאים את הנפש שנאמר "ונטמאתם בהם". **מקורות:** בן איש חי ש"ב (נשא ס"א).

זהירות מאבק גזל

עד כמה רבותינו נזהרו מאבק גזל- זאת ניתן ללמוד מהסיפור הבא המעובד מהספר "והגדת". ומעשה שהיה- כך היה: פעם אחת שהה הצדיק הרב ישראל מאיר הכהן מראדין זצוק"ל (ה"חפץ חיים") זצ"ל במלון בפטרבורג, לרגל אחד הכינוסים בענייני הכלל. בשעת לילה מאוחרת נזקק לגליון נייר כתיבה, אולם כל החניות בשעה זו כבר היו סגורות.

פנה הוא איפוא לחדרו של הצדיק רבי שלום בער מלובאוויטש זצוק"ל ששהה אף הוא במלון, וביקש לרכוש דף נייר. הרבי הושיט דף, וה"חפץ חיים" הושיט שתי קופיקות נחושת. הרבי סירב בחיור, וה"חפץ חיים" החזיר את הנייר ולא הסכים לקחתו בשום פנים ואופן עד שהרבי יטול תמורתו!

נכח שם הנדיב רבי זליג פרסיץ, ותמה באזני ה"חפץ חיים": "הלא יודעים אתם שאצל הרבי מלובאוויטש אין לשתי פרוטות כל ערך!". ענה החפץ חיים: "אכן, לשתי קופיקות אין על ערך. אבל מגזל של שתי קופיקות נברא מלאך חבלה, שבכוחו להרוס את חומות פטרבורג!"

"אבל אין כאן גזל", טען הלה, "הרבי נתן ברצונו!". והצדיק ענה: "כשמקבלים במתנה, אין לדעת. אולי הוא מחשיבני יותר מערכי, אולי נתן מפני הבושה ואי נעימות. כך קניתי ושלמתי!".

חמרת עוון גזל

סיפר הגאון רבי חיים איצ'קוביץ מוולוז'ין זצוק"ל: בשכונתי התגוררו שני שכנים- האחד עשיר ואילו השני עני מרוד. והנה יום אחד נכנס 'דיבוק' בעני, ומאותו היום העני היה עושה צרות לעשיר, צועק ומבזה אותו, עד שהמצב שנוצר היה בלתי נסבל. באחד הימים העשיר תפס את העני והביא אותו לפניי".

"שאלתי אותו: 'מי אתה?'. ענה לי הדיבוק: 'אני הייתי מלמד תינוקות בביתו של אביו של העשיר הזה. יום אחד אבי העשיר עשה עסקה עם איזה גוי ורימה אותו ב 10,000 רובל! ואני הייתי חתום בתור עד על אותה העסקה וידעתי מהרמאות. לאחר אריכות ימים ושנים דנו את דיני ואמרו כי מכיוון שאני הייתי עד- עליו לחזור לעולם השפל כדי לשלם את החוב... ולכן אני מטרטת את העשיר הזה כדי שישלם את החוב של אבא שלו".

"לשמע הדברים הללו צעק העשיר: 'רמאי! נוכל! שקרן! אני מכיר אותך! אתה הרי עברת את כל העבירות שכתובות בתורה! אז אל תספר סיפורים שהתגלגלת רק' בשביל איזה חתימה שחתמת בתור עד, ואפילו לא גנבת, הרי אתה עשית דברים חמורים בהרבה מזה!".

"ענה לו הדיבוק: נכון, אתה צודק במאה אחוז לגבי העובדה שעברתי עבירות, אבל אינך יודע, אני בסוף ימיי עשיתי תשובה שלימה לפני מי שאמר והיה העולם. ואני הייתי לומד כל יום ארבע שעות תורה לשמה וכך עשיתי עד יומי האחרון, וכשהגעתי לשמיים התברר שמחלו לי על הכל, חוץ מהכסף. על הכסף אי אפשר למחול... הייתי חייב לרדת לפה בתור דיבוק כדי לסדר את התשלום!".

מנויים

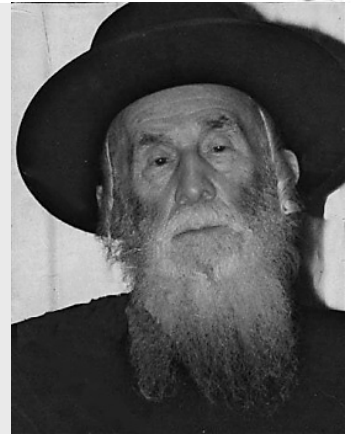
לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ב בשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

האדמו"ר רבי ישראל שפירא זצ"ל מבלז'וב - נולד בעיר ריישא (גליציה) בחודש מרחשון ה'תר"ן (1839). מילדותו הגה בתורה בשקידה ובדבקות ובגיל בר-מצווה כבר הוסמך לרבנות. בתחילת דרכו התמנה לרבנות בפעם הראשונה בחייו בעיר פרוכניק שבגליציה. עם פטירת אביו בשנת ה'תרצ"א (1930), ויתר רבינו לאחיו, הרב אליעזר שפירא בעניין ההתמנות לרבנות העיר ריבטיטש ולאדמו"רות ונתן לו לנהוג באדמו"רות ולהמשיך את שושלת בלאז'וב. לפיכך היגר לעיר איסטריק בה התמנה לרבנות והחל לנהוג כאדמו"ר חסידי ללא חסידות.

בעת מלחמת העולם השנייה ניטבחו ע"י הנאצים אשתו וילדיו הי"ד אולם רבינו הפגין ביטחון מלא בבורא וחזיק את היהודים עמם שהם במחנה ויניב (ליד למברג) ובמחנה ברגן-בלזן. זמן קצר לאחר סיום המלחמה התגורר באנטוורפן (בירת בלגיה). אולם לאור הפצרות חסידיו היגר לארה"ב, בתחילה בווייליאמסבורג ואחר כך עבר לגור בבורו-פארק שם הקים את בית המדרש של חסידי בלאז'וב ונטל על עצמו להחיות את החסידות מחדש לאחר שנכחדה בשואה ולמעשה התמנה לאדמו"ר השלישי של חסידות בלאז'וב-ארה"ב.

ברבות הימים הוכר כאחד מגדולי האדמו"רים בדורו. נמנה עם חברי מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל. הגה בתורה בשקידה עצומה, בקדושה ובטהרה, קיבל כל אדם בסבר פנים יפות ומאירות זכה להערצה מכלל ישראל על זרמיו השונים. ניחן בטוהר מידות ואצילות נפש. ביקר פעמים אחדות בארץ ישראל והמונים הגיעו להתברך מפיו. נפטר ב-א' מרחשון ה'תש"ן. חי כ-100 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. את מקומו באדמו"רות ממלא בנו החורג צבי יהודה שפירא (לפני כן קושיצקי) שמכהן גם כן כנשיא כולל גליציה.

סבא: אדמו"ר הזקן מבלאז'וב ר' צבי אלימלך בעל "צבי לצדיק" (מצד אביו- ייסד את חסידות בלאז'וב והיה לאדמו"ר הראשון בשושלת). **אביו:** אדמו"ר רבי יהושע (בעל "קרן יהושע", רב העיר ריבוטוטש והיה לאדמו"ר השני לשושלת חסידות בלאז'וב). **אמו:** מרת ציפורה דוכנר (בתו של ר' יעקב דוכנר מדלוטין). **נשותיו:** מרת פרל אונגר הי"ד (זיווג ראשון- בתו של ר' שלום דוד אונגר מזשובנו, נרצחה בשואה), מרת ברניע מלכור קושיצקי (זיווג שני- בתו של ר' משה מנחם מלכור)

כאשר רבינו הגיע לארצות הברית, הדבר הראשון שביקש הוא לעשות היה להקים בית-מדרש. לצורך הקמת והחזקת בית-המדרש ערך הרבי 'דינר'. כאשר נהוג ומקובל באמריקה לערוך מפעם לפעם מסיבת מלווה מלאכא לצורך החזקת המוסדות, ובמהלך המסיבה נערך 'דינר' גדול, בו תורמים כל הנגידיים סכומי עתק לצדקה.

היה זה 'דינר' הראשון שנערך באמריקה לטובת מוסדות בלז'וב – אך גם האחרון! הסיבה שהיה אותו 'דינר' המגבית הפומבית האחרונה שערך הרבי, נעוצה במקרה קטן ופשוט, שקרה מספר ימים ספורים לאחר אירוע הדינר, שנחל הצלחה אדירה, והכניס הון רב לטובת בניין בית-המדרש. כשיצא הרבי בימים שלאחר הדינר לדרונו ברחובה של עיר, הגיע למעבר חצייה כאשר הרמזור הראה כי כעת עליו להמתין ולא לעבור את הכביש. והנה בעודו עומד וממתין על שפת המדרכה, רואה הוא למולו בעבר השני של הכביש יהודי מקומי ממכריו ואוהדיו, שאף הוא המתין כמוהו על הרמזור שיתחלף כדי לחצות את הכביש מנגד. אולם תיכף כשראה אותו יהודי את הרבי מרחוק, נעמד מהסס מעט, הוא החוויר והראה סימני בושה וחוסר נעימות, והמתין עד שיחצה הרבי את הכביש. בהגיע הרבי הקדוש סמוך אצלו, ניגש מיד בפיך ברכיים והתנצל מאוד על שלא היה ביכולתו להגיע אל הדינר הגדול...

"אכניס את הצ'ק מאוחר יותר!" הבטיח האיש, והרבי הודה לו מקרב לב ובהארת פנים כדרכו בקודש. כשחזר הרבי לביתו היה נסער ביותר, ואמר: "כל העסק הזה לא בשבילי! אם כתוצאה מן הדינר חשים אנשים אי נעימות לעבור על ידי ברחוב, אינני צריך את כל זה! איני מסוגל להפריע לאנשים לחצות את הכביש ברגיעות ובנעימות!".

ואכן את פקודתו שמרה רוחו, הוא לא ערך יותר מעולם שום דינר, ומלבד בית מדרשו שהחזיק שם לא הקים שום ישיבה או תלמוד תורה וכיוצא בכך, ועמד על כך בתוקף שלא להקים שום 'מוסדות' שתיפול החזקתם על אנשים אחרים... כשנשאל פעם על ידי אמריקאי מקומי: "אם אין לכם שום 'מוסדות' על מה אתם נקראים רבי?" – ענה הצדיק על אתר: **בשביל לעזור לאנשים, ולא בשביל להקשות עליהם!...**

בהגיעו פעם להשתתף בשמחת 'ברית מילה' שהוזמן אליה, שמח לפגוש שם את רעהו האדמו"ר מרדכי שלמה פרידמן מבויאן זצוק"ל, שהוזמן אף הוא להשתתף באותה שמחה. בעל הברית שראה לפניו את שני הצדיקים מגדולי הדור, לא ידע להשית עצות בנפשו, **למי יכבד בסנדקאות?** הוא ניגש אפוא בדחילו ורחימו אל שני הצדיקים שישבו יחדיו ושוחחו באהבה ורעות כדרכם של צדיקים, ואמר **שהיות ושניהם חשובים מאוד לפניו, אין הוא יודע להכריע למי לתת הסנדקאות, ולכן יחליטו הצדיקים בעצמם מי ביניהם יהיה הסנדק.**

הצדיקים הסתודדו ביניהם דקות אחדות, כשכל אחד מהם מתעקש לכבד את רעהו, כל אחד טען שחברו חשוב יותר ממנו ולו יאה כיבוד זה! – לפתע קם הרבי מבלז'וב ואמר אל הרבי מבויאן, **הרי הכל מודים ש'סידור קידושין' גם הוא כיבוד חשוב... אם כן קחו אתם אפוא את הסנדקאות, ואני אקח את הסידור קידושין!**

הכל נענו בבת שחוק לשמע דברי קדשו, כי כבר היה זקן ושבע ימים, ואילו הרך הנימול זה עתה נולד... אך הרבי מבויאן קיבל את דבריו ברצינות, ושימש בסנדקאות באותה ברית. והנה למרבה הפלא האריך הרבי הקדוש מבלז'וב ימים רבים כנודע, **שנפטר בהיותו קרוב לגיל מאה שנים, ובהגיע עת חופתו של אותו הבן היה הבלז'וב'בער המסדר קידושין בחופתו, לשמחת לב כל המשפחה שזכרו היטב את דברו בברית המילה!**

בהיותו כבר למעלה מגיל שמונים, אמר פעם לאדם שהזמינו לברית מילה, ונבצר ממנו להשתתף בשמחתו: **"לא יכולתי להגיע אל הברית, אבוא בלי נדר לבר המצווה!"** ואכן כעבור שלוש עשרה שנים, השתתף בשמחת הבר-מצווה, כפי שהבטיח! הוא חי תמיד עם אמונה פשוטה ותמימה, ולא האמין בטבעיות העולם ובהסתכלות אנושית שאדם זקן הוא קרוב נוטה למות... רק הכל בידי שמים!

בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם רוּצָה לְלַכֵּת - מוֹלִיכִין אוֹתוֹ

להלן סיפור שהובא על ידי ר' יוסי מח"ס ה"אור היומי" ששמע אותו מפי הצדיק הרב המקובל יוסף שני שליט"א - נכדו של הצדיק הנסתר חכם מנחם מנשה צוק"ל. ויש בסיפור זה כדי ללמדנו כי ברגע שהאדם קיבל על עצמו ללכת בדרך הישרה-הקב"ה מוליכו בדרך זו ואף משדד את מערכות הטבע למענו. ומעשה שהיה- כך היה:

היה בחור אחד שהתורה הקדושה הייתה ל"ע ממנו והלאה. כשגדל והגיע לגיל 21 טס לאוסטרליה ועבד שם בתור נהג משאית בחברה גדולה. היה לו קו חלוקה קבוע אותו היה אמור לבצע. וכל פעם שהוא נדרש להוריד כמות מסוימת של סחורה במקום מסוים, היה ל"ע מפריש לעצמו 'מעשר' ממנה. במילים אחרות, הוא היה לוקח חלק מהסחורה לעצמו ומוכר לאחר מכן את הסחורה שנותרה בידו, כדי שתהיה לו עוד 'הכנסה צדדית' בנוסף על מה שהשתכר.

כאמור, הוא קרא לזה "הכנסה צדדית" או "סחיבה" ולא "גניבה" כי הוא לא הרגיש במעשיו הנלוזים עבירה כלשהי אלא הצדיק את מעשיו בעובדה שבעל-הבית לא שילם לו כראוי ולכן מן הדין צודק הוא ומשלים את פרנסתו. וכך נהג הלה במשך שנים ארוכות.

עברו שנים והוא החליט לחזור ארצה, עם הזמן התחזק בדרך האמת ונעשה בעל תשובה גמור ולאחר שעשה חשבון נפש-הבין את גודל מעשיו וחטאיו...

הוא הבין שה"סחיבה" הזו וה"הכנסה הצדדית" שסידר לעצמו היא חטא חמור ביותר – גניבה של ממש. הרי הוא לקח במשך שנים סחורה מבעל הבית ללא ידיעתו ומכר אותה.... וכעת הוא חייב לשלם על מה שהוא גנב ממנו כל השנים, ומי יודע, אולי הוא יצטרך לחזור אפילו בגלגול על זה שכן חייב הוא כסף לבעל הבית...

הוא החליט שהוא יעשה ככל יכולתו כדי להשיג את בעל-הבית. הוא התקשר לחברה שעבד בה באוסטרליה, אולם למגינת ליבו הסתבר כי החברה נסגרה וכבר לא הייתה קיימת. אותו אדם התבגר ומאחר ובניו לא המשיכו את דרכו במפעל, נאלץ הוא לסגור את העסק הרווחי.

על אף העובדה שניסה בכל יכולתו להתחקות אחר מיקומו של בעל הבית- כל מאמציו עלו בתוהו. למעשה הוא התייאש מלהשיגו ומאחר והבין כי לא יוכל לאתר את בעל המפעל ממנו גנב על מנת להשיב לו את כספו, הוא הלך להיוועץ ברבו ושאל אותו: "כבוד הרב, אני חייב סכום עצום שאינני יודע אפילו מה הוא, לאדם שאינני מוצא אותו, מה עליי לעשות?!"

השיב לו הרב כי במקרה מעין זה בהלכה יש 'פיתרון' ושהוא יכול למעשה במקרים מסוימים מעין אלו שבהם לא ניתן לאתר את אותו אדם שחייבים לו לעשות "צרכי רבים", אך צריך בית-דין שיקבע זאת... ונדרשים לו שבועיים ימים בשביל לארגן. ולכן אמר לו שישב אליו בעוד שבועיים ואז ידונו אותו בית-הדין ויחליטו בעניינו.

הוא יצא מבית הרב, התחיל להגיד פרקי תהילים בדמעות ואמר: "ריבוננו של עולם, תעזור לי לתקן את חטאי!". לאחר שבוע ימים, הוא מספר כי הלך ברחוב שטראוס בירושלים ומולו הוא רואה את אותו בעל מפעל מאוסטרליה! הוא נדהם, הוא מיד רץ אליו ושאל אותו: "מה אתה עושה כאן?"

ובעל המפעל משיב לתדהמתו: "תאמין לי שגם אני לא יודע, אבל לפי שבוע נכנס לי רעיון בראש.... אמרתי לעצמי שאני כבר אדם מבוגר, מי יודע מתי יגיע יומי וטרם הייתי בכותל המערבי. ורציתי לזכות ולבוא לפחות פעם אחת לכותל המערבי. אז באתי ליומיים בלבד. אתמול בערב נחתי ומחר אני כבר חוזר".

מיודענו התרגש מאד ואמר לו: "תשמע זה לא מקרה, הקב"ה שלח אותך בשבילי, מה הסיכוי שאפגוש אותך כאן בירושלים באמצע הרחוב, בתוך הזמן הקצר שהקצבת לביקורך. אם הייתי מפספס בדקה את הדרך לא הייתי רואה אותך, הרי זו השגחה עליונה מכוונת!".

ואז בדמעות שליש הוא סיפר לו שהוא גזל אותו במשך שנים וביקש לשלם לו על כל הנזק שגרם לו והוא ניסה לאתרו אולם ללא הועיל ובדיוק שבוע לפני כן התפלל מעומק לבו למי שאמר והיה העולם שיעזור לו לתקן את מעשיו. בדיוק באותו זמן שבהם עלו ההרהורים בלבו של בעל-המפעל לשעבר להגיע לכותל-המערבי.

לשמע דברים אלו אמר לו הזקן: "תראה, אני לא צריך כסף. ב"ה הקב"ה חנן אותי ויש לי הרבה, אני מוותר לך ומוחל לך בכל ליבי על כל הגזלות שלקחת ממני, לך לשלום". מיד הוא ניגש לבית הרב ואמר לו: "כבוד הרב, כבר לא צריך בית דין, הקב"ה כבר עזר לי. וסיפר לו את הסיפור".

הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תמצב"ה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה